

Robert Schumann (1810-1856)

A romantikus zene egyik legkiemelkedőbb és legnépszerűbb alakja. Zongoraművek, szimfóniák és dalok alkotója.

1810. június 8-án született Zwickauban, családja ötödik, utolsó gyermekeként. Apja könyvkereskedő és könyvkiadó volt, Schumann emiatt fiatalkorában jelentős irodalmi műveltségre tett szert.

Első zene- és zongoraóráit Zwickauban kapta Gottfried Kuntsch városi orgonistától. Első nagyobb kompozícióját 1821-ben írta. 1826-ban beiratkozott a lipcsei egyetem jogi fakultására. Megismerkedett Friedrich Wieck zongorapedagógussal, akitől zongorázni tanult.

1829-ben Heidelbergben folytatta tanulmányait, amelyeknek középpontjában szintén a zongorajáték és a zeneszerzés állt. Paganini egy koncertjének hatására határozta el véglegesen, hogy teljesen a zenének szenteli magát. 1830-ban Wiecknél folytatta tanulmányait Lipcsében. Hogy kezűgyességét növelje, Schumann olyan szerkezetet talált ki, amely jobb kezének gyenge negyedik ujját gyakorlás közben egy hurok segítségével magasban tartotta. A kísérlet eredménye az ín túlerőltetése volt, s ujjá az orvosi kezelés ellenére is használhatatlan maradt. Ezután már „csak” komponista lehetett. Depresszióba esett, ami ezután időről időre visszatért nála élete során. 1834-ben megalapította a Neue Zeitschrift für Musik című folyóiratot, melyet 1844-ig szerkesztett.

1835-ben eljegyezte Clara Wiecket, de a lány apja megtiltotta a házasságot. Évekig tartó bonyodalmak, pereskedések után végül 1840-ben keltek egybe. Clara a kor egyik legelismertebb zongoraművésze volt, ugyanakkor megértő, áldozatkész feleség, remek művésztárs, aki férje elismertetéséért is sokat tett. Hét gyermekük született. Schumann zeneszerzői tevékenységének csúcspontját a lipcsei években érte el. Ezután már nemcsak zongoradarabokat írt, hanem dalokat, szimfonikus és kamarazenei műveket, oratóriumot és operát is. 1843-ban a lipcsei konzervatórium tanára lett, sikert aratott az Éden és a Préri című oratóriumával, és anyagi helyzete rendeződött. 1847-ben fesztivált rendeztek szülővárosában tiszteletére. Hangulatváltozásai, a búskomorság, állandó fejfájásai miatt környezetváltásról döntöttek: Drezdában telepedtek le (1844-1850). Elfogadta a düsseldorfi városi karmesteri megbízást. Lipcsében Schumann-heteket rendeztek a tiszteletére. Betegsége egyre súlyosabb lett, hallucinációk gyötörték, 1854-ben a jeges Rajnába vetette magát. Kimentették, és saját

kérésére a Bonn melletti Endenichbe került ideggyógyintézetbe. Két év elteltével, 1856. július 29-én itt érte a halál.

A könyvtárban megtalálható művei:

- Album für die Jugend (kotta)
- A-moll zongoraverseny Op. 54
- Carnival Op. 9
- Dichterliebe Op. 48
- Fantasiestücke Op. 12
- Grillen
- Lieder
- Symphonie No. 1, Op. 38, B-Dur
- Symphonie No. 3, Op. 97, Es-Dur
- Traumerei

A zeneszerzőről szóló, könyvtárunkban megtalálható művek:

- Ambrózy Ágoston: Világos pillanat: Schumann életregénye
- Härtling, Peter: Schumann árnyéka